

5 Μαΐου 2016

Ανάσταση στα Ιεροσόλυμα: Η νικηφόρος μάχη

Ορθοδοξία / Θρησκευτική ζωή

Δρ. Μαρία Αλβανού, Εγκληματολόγος

Η μάχη του ανθρώπου με τον αιώνιο εχθρό, τον θάνατο, δίδεται στα Ιεροσόλυμα κάθε Πάσχα. Τόπος σύγκρουσης ο Πανάγιος Τάφος.

Οι ιαχές νίκης επί του θανάτου «Χριστός Ανέστη», «Αληθώς Ανέστη» ακούγονται δυνατά σε διάφορες γλώσσες από το πλήθος που έχει έρθει από κάθε γωνιά της γης για να παρακολουθήσει την τελετή αφής του Αγίου Φωτός. Όσο αναμένεται η άφιξη του Πατριάρχη Ιεροσολύμων για την είσοδο του στο ιερό Κουβούκλιο, η ατμόσφαιρα είναι πραγματικά πολεμική.

Οι προσκυνητές- παρά τη δεδομένη ευλάβεια και υπομονή που χρειάζεται για να ξεπεραστούν πρακτικές δυσκολίες όπως μεταξύ άλλων το μακρινό ταξίδι, η αναμονή έξω από τις πύλες της παλιάς πόλης από τις 4.30 το πρωί, τα αναγκαία αυστηρά μέτρα ασφαλείας και η αβεβαιότητα της εν τέλει εισόδου και προσέγγισης του ναού της Αναστάσεως, η πολύωρη αναμονή κάτω από τον ήλιο και μέσα στον ναό, η πολυκοσμία- δεν χαρακτηρίζονται από την καταναυκτική διάθεση που συναντάται σε αγρυπνίες. Υπάρχει μια δυναμικότητα και ενεργητική προσμονή του μεγάλου θαύματος του Αγίου Φωτός, που οι άνθρωποι προσδοκούν να βιώσουν ως μια αναπαράσταση και «υλική απόδειξη» της Ανάστασης.

Το Άγιο Φως δεν είναι μια φλόγα, μια φωτιά σαν αυτές που ανάβουν οι άνθρωποι. Αυτό το βεβαιώνει η γράφουσα (γιατί το έχει νιώσει) και φαίνεται από την αντίδραση του κόσμου όταν ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων εξέρχεται με τις λαμπάδες αναμμένες και το Άγιο Φως ξεχύνεται σαν ποτάμι παντού τριγύρω. Φως, Ζωή, Αγάπη, Ελπίδα. Με αυτά κατακλύζεται ο ναός, ενώ φωτίζεται με αμέτρητες λαμπάδες.

Η Ανάσταση γίνεται «προσιτή» στα αισθητήρια του ανθρώπου με έναν τρόπο που συμβολίζει τη νίκη έναντι του σκότους του θανάτου, της αμαρτίας. Το έδαφος έχει ήδη προετοιμαστεί για να ακουστούν το βράδυ τα λόγια του Ιωάννη: «*Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν*».

Την Κυριακή του Πάσχα, ο εορτασμός της Ανάστασης συνεχίζεται με τον Εσπερινό της Αγάπης. Στον Ιερό Ναό της Αναστάσεως και με το δεδομένο της έγερσης του Κυρίου, ο λόγος περί Αναστάσεως και της εμφάνισης Του σε όλους τους μαθητές πλην του Θωμά διαβάζεται σε διάφορες γλώσσες. Οι προσκυνητές κρατούν τις λαμπάδες αναμμένες και χαιρετούν ο ένας τον άλλον με τον αναστάσιμο χαιρετισμό ο καθένας στη γλώσσα τους, όμως όλοι καταλαβαίνουν.

Μια τέτοια χαρά δεν χρειάζεται λεξικό. Η διαφορά της εθνικότητας ούτε και με αυτή τη μορφή, του εμποδίου της διαφορετικής γλωσσικής επικοινωνίας δεν μπορεί να έχει σημασία πλέον. Η Ανάσταση είναι το παγκόσμιο, πανανθρώπινο γεγονός που δεν περιορίζεται από διαφορετικές γλώσσες.

Η Ιερουσαλήμ είναι ο τόπος όπου ο θάνατος, ακόμη κι αν εξακολουθεί φαινομενικά να κερδίζει κατά τόπους μάχες, έχασε τελειωτικά τον πόλεμο. «Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει ἄδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν» πλέον και όσοι πιστεύουν στον Χριστό ομολογούν ότι προσδοκούν Ανάσταση νεκρών, αφού «*απαρχή τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο*». Για να το διαπιστώσουν κάποιιο πρέπει σαν τον Απόστολο Θωμά να έρθουν εδώ στα Ιεροσόλυμα και «να αγγίξουν τον τύπο των ήλων». Να δουν, να εξετάσουν, να αναλύσουν τα γεγονότα της ζωής του Κυρίου στο ιστορικό τους περιβάλλον, να δουν την αφή του Αγίου Φωτός και κυρίως να αφήσουν ανοιχτή την καρδιά τους, ώστε τα μάτια να μπορέσουν να διακρίνουν πέρα από αυτά που φαίνονται. Όμως «*μακάριοι οἱ μή ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες*».

Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη ο Κύριος!

<http://bitly.com/1SOk305>